

DUH ROMÂNESC

PĂCATUL ȘOVINISMULUI

„Un confrate dolo „Nemzeti Ujság, de „dementă“ Europei: vedeți, valahii scriu nu sunt decât niște... orientali; și dv. le-ați dat Ardealul! Stranie și înfricoșătoare atitudine. E destul de dureros să vedeți redactorul autor al articolului? — coborându-se la rolul de delator. Când însă delatatorul e de o calitate, înfricarea noastră devine jale. În adevăr, neamul omenească nu-l e cruțată nici un fel de umilități.

În ce mă privește eu am știut întotdeauna că Ungurii sunt de origine turanică și că reprezintă un popor tânăr, mândru, viguros și — la puterea lui adânc — o rasă nealterată. Pentru aceasta l-am și prețuit întotdeauna; pentru căceea cădeau eu în centrul Europei: orizonturi largi de stea, pașuni puternice — cari impresionează chiar când se auzesc înăuntrul noastră — și sâmbetele romantism nostalgic al unui neam de pelerini și păstori, viață autentică și un fel de cavalerism, unite toate într-un patriotism balcanic care a dat Europei cea mai înaltă și mai cuprinzătoare formă metafizică a misticii statului.

Și într-îl acum pe confratele meu maghiar aruncând peste bord această înșiră de motive, pentru a intra în viața noastră la occident. De ce? Ca să „apare“ înaintea Ardealului. Ca și cum Ardealul se capătă și nu se la, și ca și cum o țară cu un suflet ca al traților noștri de peste munți se poate guverna cu mandat dela Europa apăsătoare, ca o colonie oarecare din Papasial Val!

Nu scriu lucrurile acestea pentru Unguri. Nu-mi voi permite nici odată să dau lecții unui neam, mai ales când e străin. Le scriu însă pentru frații mei, Românii. Ca să înțeleagă ei ridiculul șovismului la care poate duce șovinismul, și ca să se ferească de acest cel mai greu păcat al unei rase.”

NAE IONESCU

CARACTERUL LEGII

Unul dintre colaboratorii noștri a scris acum câteva săptămâni, nu la pagina asta, dar tot în ziarul nostru, un articol minunat despre caracterul legii. A spus între altele, și asta cred că e foarte esențial, că Statul se bazează pe lege și că deci, legea trebuie respectată. Chiar dacă s-ar întâmpla să nu fie făcute de noi. Poziția este că se poate de cumine și raționalismul perfect. Dar vedeți, mai sunt câte unii care încă recită din când în când pe Platon. Recunoaște că nu o treabă chiar atât de serioasă. Mai ales acum, când sunt atâtea înțelepți. Dar știți înveștă toți din el că lucrurile sunt ceva mai înclinate și că problemele au mai multe fețe. Heleni știu de minește treaba asta. Dar erau totuși și printre ei câțiva pasionați care vedeau numai într-un singur fel. Așa bunăoară, Platon, într-un dialog din ti-tetere, ne povestește cum la un symposium despre virtute, Socrate și-a susținut pe Protagoras, filozoful cu respect la îndemnul regulile discursului. Și atunci s-au ridicat mai mulți ca să-l împacă. Printre alții, a vorbit și Hipias din Elis. Primele lui cuvinte au fost despre tirania legilor.

Corpurile legiuitoare sunt reprezentanții de fapt ai nației. Și ei nu „elaborează“ legea și nici n-o „fac“. Ci pur și simplu o formulează. Ea există în momentul acela în filia nației. În alți termeni, — este chiar experiența nației. Dar asta înseamnă că Hipias nu avea deloc dreptate când spunea în discursul lui, că legea este „tirania oamenilor“ și „impotivitatea naturii“. Căci, dacă reprezentanții reali ai nației formulează numai experiența nației, atunci nimic nu se opune nici sensibilității și nici adevărului. Și legea este, pur și simplu, natura nației. Iar atunci, concluzia este, nu numai că trebuie să ne supunem legii, ci că nici nu putem altfel. Pentru că noi suntem legea. Cel care are cel mai Noul Testament și își mai aduce aminte înțelepciunii mai bine lucrurile acestea. Dar dacă noi ne așteptăm pe viață și la faptele ei fundamentale — și vail nici nu putem altfel — atunci trebuie să începem să ne înțelegem. Și Hipias din Elis vedea că n-a fost chiar atât de prost. Căci, din momentul în care reprezentanții reali ai nației formulează experiența, se înclina într-un lucru eludat. Din acel moment experiența nației începe să se deosebească de legea, care, oricum ar fi, rămâne o simplă formulă. Adică un cerc înert. Și apoi, concluzia este, că legea chiar din momentul în care se naște începe să fie depășită de natura nației. Iar asta înseamnă că legea, ori cât de bună ar fi ea, are un caracter de corset. Și cu cât mergem mai departe, experiența crește și legea devine din ce în ce mai strâmtă, până când nu se mai poate purta. Atunci moare sau nașea sau legea. Dar nașea nu trebuie niciodată să moară. Cel puțin căi lucrurile acestea nu stă și nouă în puterea.

Problema s'ar putea duce și mai departe. Dar n'ar avea nici o importanță. Cu asta însă nu vreau să spun că am rezolvat complet problema. Asta de altfel numai proptii o mai cred. Intenția mea a fost doar să subliniez, că legea nu e o extenție prin sine ci numai prin nație și că ea trebuie să convie nației. Iar asta înseamnă că ea trebuie să fie formulată de reprezentanții reali ai nației și să conțină experiența nației. Și când nu-l are, atunci mla ca o casă de moarte a nației, și nașea nu trebuie să se lase omorâti.

Alexe Sever Popovici

OPINIILE

Toldeaua cofenelele „au pti- ce se petrece în lume. De câte ori s'au revărsat de acolo nu au re- lațat „cu precizie“ toate câte s'au discutat, chiar în acea zi, în care conferință secretă, înfinit la depăr- tări, de mii de kilometri?”

Deșigur, pentru toți cei ce privesc cu mai multă atenție fenomenele ce se petrec, nu produce surpriză a- cest lucru de informare. Nu surprin- de mai ales că ei are multe adepți, oameni cari simt în stare să facă jurăminte solemne că ceea ce spun ei, este perfect adevărat. Fără a- cest fenomen, discursul o strimă în- telagere a vieții. Oamenii trăiesc, se abat câmpii și de zi, dar nu se pre- ocupă decât de a fi declarați exem- plare excelențe, pe linia satisfacției personale. Aceasta din cauză că pri- nec doar în jurul lor, unde toți se preocupă de ei, de plăcerile și bucu- riile lor. Poate și surprinzător că în această cursă a traiului, toți se uită și devin un fel de roboți cari se miș- că în chemarea unei mai înalte sa- tisfaceri a unei trebuințe trece-tor- re? Nu, fiindcă sunt oameni credin- cioși sementilor lor, adică felului lor de viață.

Ceea ce este însă în deosebi du- roasă este tocmai faptul că oamenii nu vor să ajungă a înțelege cu pro- pria lor minte. De regulă ei sunt propagatori și urători celor mai de ne- necesar, din cauză că nu vor să o- jungă la procesul de descifrare a adevărului. Din această cauză ei gândesc din mintea altuia, își amă- răsc sufletul din amărăciunile pe care le ardează alții. Și atunci se produce în societate acel scepticism, care ține aripile și face să înțeze- ză încrederea. Devine elemente di- solvante, poate elementele cele mai dăunătoare unei societăți.

Acest proces al opiniilor se desfășoară, de obicei, din nevoi și sim- ptați personale. Omul devine adep- tul devotat al unui avon, mai ales când avonul este a-ă impolit o do- rință voche. Se mai poate întâmpla ca individul să aibă o simpatie ge- nerală pentru anumite lucruri. Și atunci când se poartă la aștepta- cte știe că informație „sigură“ de- vine un înlocuitor al lui, dar nu numai pentru a determina în jurul său a- cea simpatie pe care el o are. În acest caz, fiindcă sunt angajați chiar suporterii lui în viață, pune mult suflet, multă ferocitate în a convinge și pe alții de „adevărul“ pe care el îl crede.

Problema este însă și un aspect, să spunem, subteran. Sunt unii o-ameni cari răspundesc sunorilor din convingere. Cu alte cuvinte sunt de bună credință, atunci când poartă un prieten peștea ce o știu de la un om, pe care îl cred „bine informat“ și „serios“. Sunt însă alții care cre- ză sunorile, le judecă efectul ca în mișcarea unei piese pe tabla de șah. Aceștia sunt originea otrăvii. Ei sunt cu atât mai periculoși cu cât sunt mai abili, mai smerți, mai inteligenți. Atunci lor trebuie să cadă exact în terenul în care se poate desvolta și ca alare, ceea ce lansează nu este suficient, să fie bine înțeles, ci trebuie să ajungă și în locul și momentul potrivit. Fără îndoielă că munca este prea și cere o prețioasă îndelungată. Dar e- fectele sunt considerabile. Opinia publică este strunită, îndrumată în orice parte poartă.

Se mai desprinde însă un mare adevăr: oamenii liberi sunt numai a- cei ce încearcă să impună credințele lor. Aceștia nu pot fi aplicați într-o parte sau în alta, după cum bazează voința opinilor. Ei stau înfrun- tiți cu credințele lor și dau, fără știră, lucrul până la capăt.

Astfel de oameni crează Legiunea, și de acela în Legiune nu se placea greșea în vorbire, ci se execută ordi- natele ferituri care stău de strădă în poartă cu deschise urea gloriolate jerfa filor unui neam.

G. G. Mărculescu

PREZENTĂRI

Insemnări sociologice

BAL TIC

Revista d-lui profesor Traian Brăileanu este astăzi — fără nici o rezervă — cea mai bună revistă de specialitate din țara noastră.

Problemele care sunt puse în această publicitate își găsesc întotdeauna rezolvare minilă. Artisticile sunt conștate și numai în meșteșugul scriitorului dar și în problemele pe care le ține în discuție.

O puternică mătură este ultimul număr — An. IV, No. 8, 15 Decem- brie, 1940.

Reproducem conținutul articolelor din acest număr — acotind că prin aceasta nu ne înțirăm numai cele enunțate mai sus dar suntem și de folos lectorilor noștri.

Traian Brăileanu: Doctrina legio- nară și știința.

Doctrina legionară și doctrina Că- pitaniului: a marelor reformatori din timpurile noastre. Ea ne spune că pentru un Român suprema valoare o reprezintă Patria; că n-ai o jertfă nu e prea mare, când patria și ne- amul sunt în primejdie.

Capitanul a doborâtă tineretul în această credință, dar nu numai prin gra și via, ci prin fapă pili- toare.

Capitanul nu scrie o sociologie legio- nară, ci cartea sa „Pentru Legio- nari“ cuprinde doctrina sa, care se adresează sentimentului, nu ra- țunii. Ea nu demonstrează că pa- tria este suprema valoare, ci ne con-vinge, pe noi Românii, că toată dra- gostea noastră, fără munca noastră, toată viața noastră trebuie să dăruim țării și Neamului. El nu ne spune, de ce trebuie să ne iubim pa- tria, așa cum părinții nu le demon- strează copiilor necesitatea dra- gostei între părinți și copii.

În această sferă a valorilor, ho- ristică numai fapta, exemplul. Un om devine virtuos urmând puca

celui ce intruchipează prin viața și faptele sale virtuțile.

Un reformator trebuie să fie un educator, un învățător. El ne învață în primul rând ce trebuie să facem și, în armă, cum trebuie să proce- dăm în faptele noastre. Școala mai întâie și apoi mijloacele; do-ctrina întâie și în al doilea rând știința.

Pentru viața umană, pentru viața națiunilor doctrinele au o valoare neasemul mai mare decât științele.

Doctrinile determină soarta in- divizilor și a popoarelor. Științele apar ca un element auxiliar, nece- sar fără îndoială, deoarece fără științe (cunoștințe) doctrinele ar rămâne fără roade practice, ar fi expresia unor dorințe și năzuințe ce n'ar putea fi împlinite.

Științele au deci o mare valoare, dar valoarea lor nu este decât in- strumentală, nu intrinsecă. Enun- țarea că știința reprezintă o valoare în sine, un scop în sine (a face știință pentru știință) a învitat din deformare profesională a savan- tului, a „intellectualilor puri“.

Nu ne vrem să scădem valoarea științei, ci numai să-i definim lă- murit rolul precum și raportul ei cu doctrina. Pe de altă parte, noi vrem să înălțăm conștiința celor două sfere, oprind astfel pretențiile știin- țelor de a se înfrința cu doctrina, dar și încercând doctrinele de a se sub- stitui științei.

Insemnările sociologice și-au sta- toricul dela început drumul: de a da doctrinei legionare tot spiri- tualul științei sociale și, în același timp, de a contribui la răspândirea doctrinei Capitanului, conștient fiind că o si- gura învățătură măntuiește pen- tru țară și Neam.

Ultimul alinaț definește rolul revis- tei „Insemnări sociologice“.

NOUA RÂNDUIALĂ A ȚĂRII

(Urmare din pagina I-a)

lui de dezvoltare și manifestare, nu numai de latura lui politică. Mișca- rea Legionară privește transforma- rea și încadrarea totală a omului românesc într-o ordine superioară a vieții, care este viața neamului și linia istorică a acestuia.

Miscarea Legionară pornește de- la neam și se întoarce la neam. Ea este în structura cea nouă a țării expresia lui și a neamului. De ace- ea a putut să rostească d. Horia Sima, Comandantul Mișcării Legio- nare adevărul adânc și limpede că „Rânduielă țării însăși conduce“. În rânduielă actuală a țării Mișcarea Legionară exprimă nevoile neamu- lui și tendințele lui de realizare. Ea este glasul și puterea neamului.

Din pricina acestora Mișcarea Le- gionară este organul de legătură dintre neam și stat. Ea trebuie să înfrunzeze statului aspirațiile mase- lor; ea trebuie să dea chip concret dorințelor și faptele neamului, en- trebuc să vină trează conștiința ma- rilor idealuri și să lupte din răspu- nte pentru înfrunzirea lor. Statul realizează nu numai aspirațiile mase- lor, Mișcarea Legionară dă- mănă și apoi realizează singura sa cu ajutorul statului aceste aspi- rații. Tot Mișcarea face accesibile masei măsurile de stat și aplicarea lor în spiritul neamului.

Miscarea Legionară are un co- mandant care îi asigură unitatea și care o conduce spre biruință. Fără comandant Mișcarea ar deveni o înșiră de amorfi și s'ar pierde în masa de mare a țării. De acea comandantul este principial învins de existență și desfășurare a Miș- cării. Prin comandant Mișcarea n'ar fi ca patință în jurul coman- dantului se cristalizează toate or- ganizațiile, mișcările și prin coman- dant se desfășoară toate forțele și creșterea. Comandantul este căpet- nia în luptă organic, factor de uni- tate, de conducere și de expresie a întregii Mișcări.

Regele, Statul și Mișcarea stău în albuja neamului. Neamul

este deci factorul cel mai de seamă din noua rânduielă a țării. El este rațional de a fi a celorlalți factori și măsura tuturor acțiunilor săvâr- site de aceștia. Nici Regele, nici Statul, nici Mișcarea nu se pot o- pune neamului. Rolul lor este să servească cu sfintețe neamul. Din pricina aceasta nu există trădare mai mare, decât trădarea de neam și nu există jertfă mai vrednică de a fi săvârșită, decât jertfa pentru neam. Dacă până ieri oricare din elementele țării putea să uzurpeze drepturile neaportătoare ale neamu- lui, azi trăim cu conștiința limpede că nu există valoare mai înaltă de- cât neamul și nici ideal mai vred- nic de slujit decât idealul neamului.

În noua rânduielă individul se în- tregărează în neam, iar neamul se ex- primă prin Mișcarea Legionară, se realizează prin Stat și se păstrează pe linie istorică prin Monarhie. Rapo- raturile dintre realitățile acestea se desprind dela sine, totuși ar me- rita să fie odăți examinate mai deaproape.

Neamul, Mișcarea, Statul, și Re- gele formează laolaltă Țara, în în- telesul ei românesc de unitate de viață, în care pământul cu ro- tunda lui, omul cu faptele sale și Dum- nezeu cu voia cea tainică a lui se în- bină organic în cadrul aceluiași de- stin. Noua concepție de viață nu a- sează deci în rânduielă. Încearcă a neamului, rânduielă statomnică cu încetul drăguțului vecurilor și pe care Capitanul a dus-o cu mână tare la biruință.

Rânduielă legionară este rânduielă strămoșilor și rânduielă urmașilor. În această desfășurare înfrun- ză de viață, generația noastră nu este decât o legătură între două ge- nerații de oameni.

Al neamului spre lumină îndepin- duri o funcție temporară în în- frunzirea desfășurării de viață. S- înțelege așa dar, de ce trebuie să luptăm și să murim pentru țara și neamul nostru.

Traian Horeni

CALENDAR

JOI, 19 DECEMBRIE 1940

Ortodox: Sfântul Mucenic Bonifatie.
Catoice: Sfântul Nemestu
Protestant: Manase.
Mahomedan: 19 Cih-Kedd 1359.

Sfântul Mucenic Bonifatie

A glădie și Bonifatie era perechea de care sorbia Roma, ceaștea ceceliei. Femeia era tânără, me- spusa de frumoasă și nașpa de bo- gată. Din toate a făcut o curvă a desfrântului și a păcatului nelegitit, în care se abătea, fără scăpare, ti- neretea și slava Romei. Sărbatul era un om slabost din robie. Întâi alung credincioasă și chiperuntor al ave- rilor femeii; lărd mai apoi, prin ti- neretea și chipul lui frumos, donna al tînului și răscolitor al patimilor neștiute ale stăpânii sale. Înțepura această plăcere Romei, plăcere și lor.

Din temnițele cetății venice și din hrubele ei, din alte cetăți și sale și din colțurile marelui împărăției ro- mane se îndia spre curat un suptul mul și sfâșietor, miroa de adânc ne- urăcat, aburii calzi și cărni mun- cite murmurul unei rugăciuni care nu cerea nici mîl, nici nu striga im- potrivă stinției și a nedreptății jărd seamă.

Cetatea și oamenii ei nu se sim- teau bine joși cu acest vast creștin. Vasele lor era turbure, lărd în pa- late și circuri se strecura un început de spaimă, care n'avea nume și nici pricină holărită. Pând și răpala pa- timilor era amestecată cu umbra de ceva amar.

Vaetui s'a prelin și n'auptiorul desfrânt al Aglaidei și al lui Boni- fatie. Nellinșia a început să gră- tase la ospățul păcatului lor și tea- ma a prins să aibă oarece puterea ti- neretii și încrederea avușilor lor. De aceea, auzind femeia că moaștele creștinilor aduc împăcare în caș și lipă de griji în suflet, a dat rob și aur lui Bonifatie să-i cumpere de unde va găsi aceste moașle creș- tinești.

Piedcnd de lăngă dânsa, Bonifatie a zis — răzând — către stăpân: „Ce-al zice, dacă în locul unui mu- cenic și-ar aduce trupul meu acasă? Oare m'ai primi cu cinste?“

Răzând și ea, Aglaida i-a făcut „better“ și „păcitor“ și i-a oferit cu dragoste pentru curănt uor.

A purces tândrul tocmă în părțile Asiei și a intrat în Tars, cetățile din lațura Ciliciei. A tras la gada, cu rob și cu caș, și-a mers degrab să vadă prietenii cu muni.

Era pe vremea împărătorii Diocle- tian și Maximian. Douăzeci de creș- tin se chinău atunci în Tars. Ju- decătorul sta în mijloc și împărțea porunci. Smeșente de muncitori pluteau poruncile. Creștinii rădău înfricoșat la orăndă. Unul era spânzurat cu capul în jos; altul era înfins în patru părți, legat de patru stâlpi; altul tăia cu fierăstrăul, iar altul era înșit în țepă și-i intra țepa până la grumazi; altuia i se

NAȚIUNEA, ARMA TA ȘI LEGIUNEA

(Urmare din pagina I-a)

tudinea armatei noastre naționale. fapă de legiune, din moment pe ti- neretul, atunci când pășele pragul căzător, țese locuri din organiza- țile trăitor de cruce, pentru ca mai târziu, în momentul când va părăsi aceluș prag, să rețină în culbure legiunare, pentru a con- tinua să trăiască spiritualitatea legio- nară, până la sfârșitul vieții.

Este date posibil ca, timpul ser- vii în cazarmă să însemneze o in- terupere excluderea spiritualii le- gionare adus de tineret? Este dare adevărată a crede că o înclinate s'ar putea opri o anumă perioadă de timp, identic cum se poate opri cu ajutorul unui robot și apoi răzoi unei instalații? Avărăm doar din nou acelușea să conști- țăm, că o credință nu poate fi smul- sit din sufletul omor ce o po- ză. Și, deoarece este natural că tineretul își va păstra spiritualita- țea legionară și la timpul încep- tul prin cazarmă, atunci ce este mi- șmăre să țară armata: să folose-

scă sau să neglijeze această spi- ritualitate?

Este just că, armata noastră și-a făcut în trecut un punct de onoare din a se menține în afara politici. însă, dacă aceasta a fost un merit în trecut, pentru a evita sfârșir- ea unității armatei în mijlocul in- tereselelor diverse ale partidelor, astăzi lucrurile s'au schimbat, când țara a scăpat de pacoștea paride- lor, iar regiunii legiunare, după com- pta exprimă învins Conducătorul Statului: „nu reprezintă un regim politic, ci o revoluție spirituală, o mare acțiune națională“.

Armata noastră națională, ca pă- zitoare a comorilor spirituale ale națiunii, nu poate deci rămâne în afara spiritualității legionare a na- țunii, mai ales că, înalți viitorii instructori vin din rândurile tră- ților de cruce. Deci pătrunși de su- riel legiunare.

Din consideratiunile de mai sus rezultă că, armata trebuie să pri- vească legiunea nu numai ca o rea-

litate, dar și ca izvorul care ali- mentează spiritualitatea legionară a națiunii, și pentru aceasta, ea tre- buie să-i cinstască atât martirii, cât și organizația prezentă — în- țelege comandantul ei — care îi asig- ură buna funcționare.

Mal mult ea trebuie să-i apro- beze concepția de viață și să o spri- tine în educarea tineretului, pe timpul căi îl are în cazarmă.

Legiunea la rândul ei trebuie să vadă în armată organul execu- tor de atac și apărare, chemat a îndepinți destul națiunii și pentru aceasta, se trebue să o îmbrăți- seze cu dragoste, cu respect și să facă tot posibilul pentru a o lătu- ri.

Țări unei armate o formează în prima lăte spiritul și disciplina ei, de unde decurge necesitatea de a cimenta cu orice preț, autoritatea crăchii în sânul armatei. Cine ar clăta să slăbească armata, apar- tine comunistilor distrugători, iar nu legiunarelor constructori de națio- ne.

În rezumat pentru noi Românii noștrii: națiune armată și legio- ne, trebuește înțelese ca un tot in- divizibil, după cum pentru ordo- nate spirituale: Țară, Păi și Sfântul Duh formează triunitatea cea și ne- desăpărță.

Generalul Mehedintzi

CUVANTUL FEMEII

Lădița Rodichii

E o fetiță foarte mințioasă Rodi- ca mea. Părinții ei au o vilăsoară pe poalele unui deal cunoscut; acolo, vara lează ea pretenții cu stătențele și copiii lor.

De sărbători s'a gândit să tri- meată ceva frumos la cei mai săr- manci. S'a pus fetița noastră pe lu-

er, și a și muniș-a, au împlinit toa- ta lăca citorva zile ale lor și acum pregătesc lădițele. O cutie mare de lemn prevăzută la spăc cu două balamale și cârlige-choțoți. Mai târziu va putea schi drept cutie de farmacie a familiei.

Continuă: fână, zahăr, săpun, cățevă, cofeturi, untdelemn, orez și gră pentru pregătiri cu lapte la bucă- t. O împietură de lăna, o lăna și chipul Capitanului.

Toată frunța gră- de în casa rumărită. Pe pachetelul de albu- Cugețul curat și trupul spălat.

Acastă fetiță și-a pu- ma și închipurile în ca- de țară și neam. A pre- vem o sfântă datorie, a mamei și a copilului. A tre- țele refete îndreptar, ca și buhințele mai spornic. Gospodăria e un scop și de a trăi mai bine și mai alții să trăiască mai me- menos. Este înfrumusețarea țării trairului omeneș.

Pentru a veni în al- țor lor împovărate, din al- țor lor săraci, brodi a și Sfintele sărbători și a și mângăiere prin trizeretă- dize ca a Rodichii în co- rela și nu lăpăscă nece- de a face bucuria și în- roșea. Va fi lădița glorio- hăriei agroapetului. Lădi- ță! Căci mama, buimătură în lădițura lipse, a datorie în- tuturea, în statul legio- nare.

Lola Ionescu-M

Gospodăres

blam de mame nu cură- mai felul de post: cură- mole uscată. Înno- de m- mădine și halva.

SUBSCRIE PENTRU SINISTRA

**CURSUL DE VIZELOR SI
MONETELOR EFECTIVE**

1 DEWIZE LIBER CONVERSION

...dispozițiilor mai
...N imediat confiscarea
...niemi! având de suferit și
...amenal.

to the fact that the

**Pentru comercianții cari adu
cărnuri din provincie**

Directorul Veterinară a Capitalei constatănd că unele transporturi de cărnuri care sosesc din provincie nu sunt prezentate Serviciului veterinar pentru a fi controlate, pune în vedere, pentru ultima oară, tuturor comercianților autorizați de a aduce cărnuri din provincie în Capitală, că sunt obligați de a supune pentru identificare, control sanitar și marcarea, toate cărnurile de orice specie, ce le sosesc din provincie.

Cărnurile sosite prin Gara de Nord vor fi supuse controlului veterinar al țării; cele ce sosesc cu vehicule vor fi dirijate la Abatorul central al Capitalei, unde se vor controla.

Toate cărnurile vor trebui însoțite de certificate de origine satisfăcătoare, semnate numai de ofițeri veterinari oficiali ai țării, unde au fost sacrificate animalele, cunoaștându-se că nu sunt luate în considerare certificatele semnate de agenți veterinari sau examinatori de cărnuri.

Nu se admit cărnuri de orice specie din țările vecine.

Cărnurile ce vor fi luate în Capitală fără respectarea dispozițiilor mai sus enunțate vor fi imediat confiscate și amonșate.

ULTIMA ORA

POPORUL GERMAN ESTE ALĂTURI DE CEL ITALIAN IN LUPTA PENTRU DESROBIREA EUROPEI

BERLIN, 18 (Rador). — Elarul „Voelkscher Beobachter” opune în formă de tendință ale propagandei engleze privitoare la evenimentele militare din Africa de Nord cămă și atitudinea realistă a presei italiene.

Ziarul german arată că Italia a reușit să se mențină în plină conștiință a victoriei lor pe care le comportă lupta împotriva unui Imperiu mondial. Esecurile nu vor putea să modifice deci atitudinea Italiei.

Englezii sunt de rea credință și refuză să-și dea seama de seriozitatea situației lor, în timp ce comunicările italiene arată că Italia fasciștă renunță la orice asemenea iluzii.

Popoarele puternice și sigure de victoria lor nu vor primi eșecurile ocazionale decât ca un indemn și-și apăsăcă sforțările.

Ziarul arată că în Etiopia și în Spania, Italia a cunoscut episoade asemănătoare, care au rămas însă fără însușire asupra sfârșitului evenimentelor.

Englezii s'ar înșela amarnic dacă ar crede că germanii, totdeauna

credincioși aliaților lor, nu s'au asat unde este locul lor. Ei este alături de Italia, care luptă alături de Marea Germanie pentru victorie și desrobirea Europei.

„Voelkscher Beobachter” arată apoi că Germania a cules în acest război pentru drapelul ei victorie de o însemnătate istorică fără seamăn, așa încât privirea ei nu se turbură dacă sortii războiului, pentru odată, nu sunt favorabili aliaților ei.

Credința și încrederea leagă pentru todeauna cele două popoare. Supra-evaluarea succesorilor lor nu va împiedica pe englezi să se regăsească foarte curând pe terenul realității, care este cu totul alta ca imaginea mincinoasă înfățișată la Londra.

Din todeauna a fost un semn de nesiguranță și de lipsă de încredere în propria sa putere, când s'au inventat slăbiciuni interne ale inamicului și s'a încercat a pune la îndoială credința aliaților.

ITALIA STĂ LA DATORIE ȘI CONTINUĂ SĂ LUPTE

ROMA, 18 (Rador). — În seaptea, cea raportului oficial italian asupra evenimentelor din Marmarica, ce va fi publicat atunci când marea bătălie se va fi terminat, „Popolo di Roma” subliniază, că dacă la începutul operațiilor, trupele libene și

goare, care ocupau primele linii, nu au putut să țină piept presiunii extraordinare a coloanelor blindate britanice, trupele italiene motorizate și blindate, care au fost angajate ulterior, au altă capacitate de acți-

D. LLOYD GEORGE A REFUZAT POSTUL DE AMBASADOR AL MAREI BRITANII LA WASHINGTON

STOCKHOLM, 18 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Ziarul „Dagens Nyheter” anunță din Londra că d. Lloyd George a refuzat să accepte postul de ambasador al Marelui Britani la Washington.

ington din cauza vârstei sale înaintate.

D. Lloyd George ar fi adăugat că nu înțelege să ocupe un post în diplomația britanică, atât timp cât la ministerul afacerilor străine va fi actualul titular.

INTREAGA ITALIE SERBEAZĂ AZI, A CINEA ANIVERSARE A „ZILEI VERIGHETELOR”

ROMA, 18 (Rador). — Intreaga Italia serbează azi a cincea aniversare a zilei „Verighetelor”. În ziua de 18 Decembrie se împlinește și azi din momentul în care s'au încheiat luptele armate împotriva d. Reginei-impărăteasă, cu dăruirea verighetelor lor Tezaurului Italian pentru eroizismul luptei contra sancțiunilor.

Femeile italiene au dovedit astfel încrederea lor deplină în victoria legiunilor lor luptând în Africa pentru a asigura un loc de frunte prietenă națională.

În toate orașele s'au deslășuit Mărcuri dinimăse mari manifestări patriotice și de solidaritate cu armata.

La Capitală, comitetul de conduc-

une și deci o reacțiune cu totul deosebită.

Acastă a doua fază a bătăliei în curs va decide de rezultatul definitiv al operațiilor.

Este evident că faza de teren, puțiu de 100 km., cucerită de englezi, nu reprezintă altceva decât un coridor ce nu are importanță decât în raport cu obiectivele urmărite. Dacă scopul urmărit de englezi era de a distruge forțele italiene, lovitură lor nu le-a reușit, fiindcă mareașul Graziani a transformat operațiile într-un război de uzură pentru englezi, care au avut și continuă să aibă pierderi considerabile.

Scopul principal al inițiativei britanice, adică de a scoate Italia din luptă, nu a reușit, fiindcă Italia stă la datorie și continuă să se lupte.

SOLDAȚI GERMANI SALVAȚI DE PESCARI NORVEGIENI

OSLO, 18 (Rador). — Comandantul forțelor aeriene germane din Norvegia, generalul Kitzinger, a multumit, cu prilejul unei serbări muncitorești la Mandal, unor pescari norvegieni din Christiansand, cari, cu riscul vieții lor, au salvat mai mulți soldați germani, cari se aflau în larg în primejdie de moarte.

Generalul Kitzinger a dăruit salvatorilor ceasuri de aur ca amintire.

ALȚI COPII FRANCEZI PRIMIȚI SPRE GĂZDUIRE IN ELVEȚIA

LYON, 18 (Rador). — Un grup de 117 copii, victime de război, au sosit la Lyon venind din diferite părți ale Franței.

După ce au fost supuși vizitei medicale, copiii au plecat spre Elveția, cari primește să-i găzduiască în timpul războiului.

Acesta este al doilea grup de copii francezi, cari se vor bucura de ospitalitatea Elveției.

care al asociației foștilor luptători a depus o coroană pe Mormântul Soldatului Necunoscut, în fața căruia, acum dinți ani, femeile italiene au depus verighetele lor.

Conducătorii fașcilor femeie au depus deasupra o coroană pe Mormântul Soldatului Necunoscut.

LA CÂT SE VA RIDICA DATORIA PUBLICĂ A ST. UNITE

WASHINGTON, 18 (Rador). — Corespondentul agenției Stefanî anunță că d. Morgenthau, Secretarul Trezoreriei, a lăsat să se înțeleagă în fața comisiei financiare a Congresului că limita maximă a datoriei publice va trebui să fie ridicată de la 49 miliarde dolari la 60-65 miliarde dolari.

PROCESUL „CRUCILOR CU SĂGETI” LA BUDAPESTA

BUDAPESTA, 18 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță că, în prima sedință a procesului împotriva membrilor partidului „Crucile cu săgeți”, deputatul Wirth și 23 din partizanii săi au revenit asupra declarațiilor făcute la instrucție, declarând că acestea le-au fost smulse prin violență și amenințare.

UN NOU TUN ANTI-AERIAN ELECTRIC

NEW-YORK, 18 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite: Ziarul „New-York World Telegram” anunță că în curând va fi prezentat la New-York un nou tun anti-aerian electric.

Este vorba de un tun, care nu face zgomot, nu scoate fum și care, grație noului motor electric, nu se încălzește și nu suferă vreă uzură a părții ghintuite.

Noul model de tun ar fi mai leștin și mai ușor decât anurile anti-aeriene folosite până acum.

M.S. Regina Impărăteasă a Italiei vizitează răniții de război

ROMA, 18 (Rador). — M. S. Regina-impărăteasă a vizitat din nou, miercuri dimineață, răniții de război, aflați într-unul din spitalele Crucii Roșii.

Suverana a adresat răniților cuvinte de îndurătate.

M. S. Regina-impărăteasă a mers apoi la o clinică unde a vizitat pe loc, comandantul Banti, care a fost rănit în timpul recentei lupte glorioase din Canalul Siciliei. Se știe că pentru viziile arătate cu această prilej locu, comandantul Banti a fost distins cu Medalia de Aur pentru fapte de război.

FUEHRERUL A DECORAT POST-MORTEM PE COMANDORUL GUNTER SCHWARZCOPE

BERLIN, 18 (Rador). — Fuehrerul a conferit Crucea de Cavaler și Crucea de Fier „pro memoria” comandorului Gunter Schwarzkopf, comandantul unei escadrile de avioane de tipul „Stukas”, căruia în mod eroic în luptele din luna Mai a. c.

Mareșalul Goering a trimis vânduți eroicii cele două înalte decorații, împreună cu o scrisoare personală.

IMPORTANȚA NOULUI TRATAT DE COMERT GERMANO-SUEDEZ

STOCKHOLM, 18 (Rador). — Corespondentul agenției Stefanî anunță că noul tratat de comerț germano-suedez, care va ridica valoarea schimbărilor între cele două țări la două miliarde de mărci, este cel mai însemnat dintre tratatele de comerț semnate de Suedia.

Volumele schimbărilor prevăzute de noul tratat este de două ori și jumătate mai mare decât volumul schimbărilor germano-suedeze din ultimul an de pace, 1939.

POPORUL ENGLEZ SFĂTUIT SĂ NU JUDECE IN MOD PREA OPTIMIST SITUAȚIA ANGLIEI

STOCKHOLM, 18 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

Ministrul englez al producției aeronautice, lordul Beaverbrook, a ținut, Marți, o cuvântare la radio în care a sfătuit populația să nu judece în mod prea optimist situația Angliei.

Ministerul său face tot ce-i stă în putință spre a intensifica producția

de avioane. În afară de aceasta, Anglia mai cumpără material de aviație în Statele Unite.

Totuși, populația engleză nu trebuie să fie satisfăcută și să se creadă în siguranță. Englezii nu sunt îndreptățiți să împărtășească un optimism exagerat.

O nouă primejdie s'a ivit pentru Anglia prin atacurile germane împotriva navigației britanice. Anglia

trebuie să facă totuși spre a se apăra și mai departe deschide căile nord-vestul Angliei. În acest caz, avioanele de coastă trebuie să fie întărite pentru a asigura plecarea vapoarelor împotriva curilor inamice.

Lordul Beaverbrook a mai spus asupra nevoii ca Anglia să crească numărul avioanelor de bombardare.

CUM ÎNȚELEG STATELE UNITE SĂ ACORDE SPRIJIN FINANCIAR ȘI MATERIAL DE RĂZBOIU ANGLIEI

Declarațiile d-lui Roosevelt făcute într-o conferință de presă

WASHINGTON, 18 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță: După o absență mai îndelungată, președintele Roosevelt a făcut Marți declarații într-o conferință de presă, cu privire la problema ajutorului pe care Statele Unite îl vor da Marelui Britani.

Președintele Roosevelt a repetat părerea pe care o mai exprimase în mai multe rânduri că o înărire a puterii militare a Angliei constituie cea mai bună apărare a Statelor Unite. Președintele a subliniat atât în domeniul construcției de vase cât și în acela al industriei armamentului este de cea mai mare însemnătate. Comenzile date de Anglia au o foarte mare importanță tocmai pentru că ele contribuie la intensificarea producției.

D. Roosevelt a declarat că propunerile de a se modifica legea Johnson și legea neutralității, precum și de a acorda credite Marelui Britani sunt „proponeri banale”. Tot atât de banale este și proiectul de a face Angliei daruri în bani pe care ar trebui să-i plătească contribuabilii americani.

Există, a declarat d-sa, alte căi și mijloace și acestea sunt examinate actualmente.

Proiectul la care mă gândesc actualmente este următorul: în viitor am putea accepta comenziile engleze, transformându-le în comenzi americane. Când produsele comandate ar fi livrate, ele ar putea fi trimise în Anglia și puse la dispoziția englezilor pe sub formă de împrumut, pe sub formă de vânzare cu ipotecă. După război, Anglia nu ar mai fi nevoită să plătească împrumutul, el să însoțească în natură produsele care i-au fost furnizate în natură. Aceasta s'ar putea aplica atât pentru materialul de război, cât și pentru vasele de comerț.

La întrebarea, cui i-ar aparține dreptul de proprietate asupra vaselor și materialului de război trimise în Anglia, președintele Roosevelt a răspuns că problema proprietății constituie o subtilitate juridică, care nu-l interesează.

La observația că metoda propusă ar putea implica Statele Unite în

război, președintele Roosevelt a declarat că nu împărtășește această părere, căci metoda propusă de el nu ar face decât să continue ceea ce America face de pe acum, adică să ajute Anglia livrându-i material de război.

Vom cere consimțământul Parlamentului atât pentru construirea de

noi uzini cât și pentru deschiderea creditelor necesare.

La întrebarea dacă transporturile spre Anglia vor fi făcute pe vase americane înarmate, președintele a răspuns negativ, „dacă vorba de vase sub pavilion american și cu echipajii americani”.

AVIATORII ENGLEZI VIOLEAZĂ CU STIINȚA NEUTRALITATEA ELVEȚIEI

GENEVA, 18 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

În urma recentului bombardament executat de aviația engleză, guvernul Cantonului Bale a cerut consiliului federal să modifice prevederile relative la măsurile de apărare pasivă.

Se cere ca de-a lungul frontierei să

nu se stingă luminile pentru a putea astfel identifica limitele teritoriului neutru.

Cercurile din Berna cred că punerea nu va fi acceptată.

Ca această ocazie se amintea la Geneva nu se stăseseră încă și cu toate acestea aviatorii englezi au aruncat bombe, în secolul al secolului, în Elveția.

BIRMINGHAM, LONDRA ȘI OBIECTIVE DIN MIDLANDS BOMBARDATE DIN NOU DE AVIAȚIA GERMANĂ

BERLIN, 18 (Rador). — Comandamentul suprem al armatei germane comunică:

Avioane de luptă au atacat în noaptea de 16 spre 17 Decembrie, Birmingham, Londra și alte obiective militare însemnate din Midlands aruncând cu succes bombe asupra lor. În diferite locuri, au putut fi observate incendii și explozii.

Din cauza vremii rele, activitatea armatei aeriene s'a mărit în cursul zilei la reînnoșare. La Birmingham, s'a constatat că un cârmău alte incendii izolate continuă să ardă.

Câteva avioane britanice au sursat în noaptea de 17 spre 18 Decembrie bombe în Germania de sud-est. În două locuri, au fost provocate stricăciuni neînsemnate la cămine. Avioane de vânătoare de noaptea au doborât în luptă aeriană două avioane inamice. Un avion britanic a fost doborât de artileria anti-aeriană.

STATELE UNITE AU RETRAS DISTRUGĂTOARELE CARI PATRULAU IN ZONA DE 300 MILE

NEW-YORK, 18 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

„New-York Journal American” anunță că Statele Unite au retras, fără a o anunța în mod public, toate

distrugătoarele care patrolau în zona de 300 de mile, considerată ca limită apelor teritoriale.

Spre a împiedica orice confuzie, distrugătoarele americane vor fi vopsele de aci înainte în alb.

INCERCĂRILE DE SBOR FĂCUTE CU UN AVION ITALIAN ALIMENTAT CU GAZOGEN AU REUȘIT PE DEPLIN

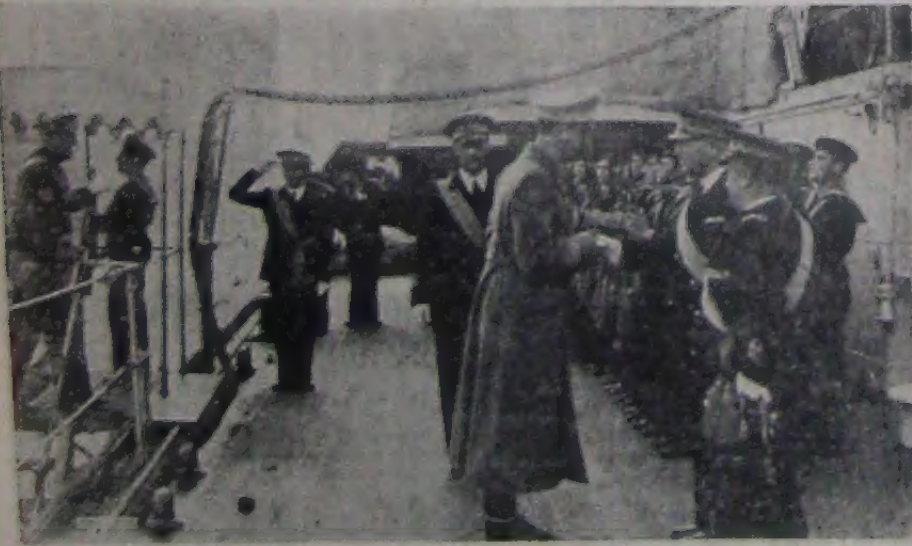
MILANO, 18 (Rador). — Ziarul publicat amănunțit asupra rezultatelor încercărilor făcute de un avion italian al cărui motor este alimentat cu gazogen.

Avionul a fost construit de un mic aparat prevăzut cu un motor de 85 cai putere, cărui s'a adăugat un dispozitiv pentru producerea gazogenului, cântărind la total 60 kgr.

Motorul nu s'a așezat nici în mod normal în se privește consumul și combustibilul. Avionul a sursat în Milano timp de două ore, fără vreun incident. În tot acest timp el a consumat 15 kgr. de carburant.

În general Italiani Coteli, care a realizat această întreprindere a găsit un șablon de încercare pe elita Italia Milano-Roma. El speră să construiască în acest aber numai 50 kgr. circuitul.

RĂZBOIUL ITALO-GREC

Principale de Plagiat a inspectat echipajul crucierului „Furor” după o acțiune glorioasă a acestuia la apele grecești